

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/2193 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2015 година

за ограничаване на емисиите във въздуха на определени замърсители, изпускани от средни горивни инсталации

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Решение № 1386/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ (Програмата за действие) се отчита, че емисиите на замърсители във въздуха бяха значително намалени през последните десетилетия, но в същото време нивата на замърсяване на въздуха все още са обезпокоителни в много части на Европа, а гражданите на Съюза продължават да бъдат изложени на действието на замърсяващи въздуха вещества с потенциал да застрашат тяхното здраве и благополучие. Съгласно Програмата за действие екосистемите продължават да страдат от прекомерни азотни и серни отлагания, дължащи се на емисии от транспорта, неустойчиви земеделски практики и производството на електроенергия. Нивото на замърсяване на въздуха в много области на Съюза продължава да надхвърля установените от Съюза граници и стандартите за качество на въздуха на Съюза все още не отговарят на целевите показатели, определени от Световната здравна организация.
- (2) С цел да се гарантира здравословна околна среда за всички в Програмата за действие се призовава мерките на местно равнище да бъдат допълнени от адекватна политика както на национално, така и на съюзно равнище. Това налага по-специално да се увеличат усилията за осигуряване пълното спазване на законодателството на Съюза в областта на качеството на въздуха и да се определят стратегически цели и действия за периода след 2020 г.
- (3) Научни оценки показват, че замърсяването на въздуха причинява намаляване със средно осем месеца на продължителността на живота на гражданите на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 451, 16.12.2014 г., стр. 134.

⁽²⁾ ОВ С 415, 20.11.2014 г., стр. 23.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 октомври 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 10 ноември 2015 г.

⁽⁴⁾ Решение № 1386/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. относно Обща програма на Европейския съюз за действие за околната среда до 2020 година „Да живеем добре в пределите на нашата планета“ (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 171).

- (4) Емисиите на замърсители от изгарянето на гориво в средни горивни инсталации като цяло не са регулирани на равнището на Съюза, въпреки че все повече допринасят за замърсяването на въздуха — по-специално поради увеличеното използване на биомаса като гориво под влияние на политиката за климата и енергетиката.
- (5) Изгарянето на гориво в някои малки горивни инсталации и съоръжения е обхванато от мерки по прилагането, посочени в Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Необходими са допълнителни спешни мерки в рамките на Директива 2009/125/ЕО, за да се покрият оставащите регулаторни пропуски. Изгарянето на гориво в големи горивни инсталации попада в обхвата на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, считано от 7 януари 2013 г., докато Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ продължава да се прилага до 31 декември 2015 г. спрямо големите горивни инсталации, посочени в член 30, параграф 2 от Директива 2010/75/ЕС.
- (6) В своя доклад до Европейския парламент и Съвета от 17 май 2013 г. относно прегледите, предприети съгласно член 30, параграф 9 и член 73 от Директива 2010/75/ЕС, относно емисиите от промишлеността, отнасящи се до емисиите от интензивното отглеждане на селскостопански животни и от горивни инсталации, Комисията стигна до заключението, че е доказано наличието на ясен потенциал за икономически ефективно намаляване на емисиите във въздуха от изгарянето на гориво в средни горивни инсталации.
- (7) Международните задължения на Съюза относно замърсяването на въздуха за намаляване на подкиселяването, еутрофикацията и тропосферния озон, както и на емисиите на прахови частици, са договорени в рамките на Протокола от Гьотеборг към Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, която беше изменена през 2012 г., за да се укрепят съществуващите ангажименти за намаляване на емисиите на серен диоксид, азотни оксиди, амоняк и летливи органични съединения, и да се въведат нови ангажименти за намаляване на фините прахови частици (PM 2.5), които трябва да бъдат изпълнени от 2020 г. нататък.
- (8) В съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите от 18 декември 2013 г., озаглавено „Програма за чист въздух за Европа“, се призовава за действия с цел ограничаване на емисиите на замърсяващи въздуха вещества, изпускани от средни горивни инсталации, като по този начин се завърши регулаторната рамка за сектора на горивните инсталации. Програмата за чист въздух допълва Програмата за намаляване на замърсяването за периода до 2020 г., предвидена в съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 21 септември 2005 г., озаглавено „Тематична стратегия относно замърсяването на въздуха“, и определя цели за намаляване на въздействието за периода до 2030 г. За постигане на всички тези стратегически цели следва да се установи регулаторна програма, включително мерки за намаляване на емисиите от средни горивни инсталации.
- (9) Средните горивни инсталации следва да се разработват и експлоатират по начин, който да стимулира енергийната ефективност. Подобни съображения, както и съображенията от икономическо естество, техническите възможности и жизненият цикъл на съществуващите средни горивни инсталации следва по-специално да бъдат взети предвид при модернизирването на средни горивни инсталации и при вземане на решения във връзка със сериозни инвестиции.
- (10) За да се гарантира, че експлоатацията на дадена средна горивна инсталация не води до влошаване на качеството на въздуха, мерките, предприети за ограничаване на емисиите на серен диоксид, азотни оксиди и прах във въздуха, не следва да водят до увеличаване на емисиите на други замърсители, като например въглероден оксид.
- (11) Средните горивни инсталации, които вече са предмет на минимални изисквания, приложими в целия ЕС, като инсталации, за които се прилагат правила за обединяване съгласно глава III от Директива 2010/75/ЕС, или инсталации, които изгарят самостоятелно или съвместно твърди или течни отпадъци и следователно са обхванати от глава IV от посочената директива, следва да се изключат от обхвата на настоящата директива.
- (12) Някои други средни горивни инсталации също следва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива въз основа на техните технически характеристики или използването им в специални дейности.
- (13) Тъй като средните горивни инсталации, които изгарят рафинерийни горива самостоятелно или съвместно с други горива за производство на енергия в нефтени и газови рафинерии, и регенерационните котли в рамките на инсталации за производство на целулозна каша са предмет на свързаните с най-добрите налични техники (НДНТ) нива на емисии, посочени в заключенията за НДНТ, които вече са установени по силата на Директива 2010/75/ЕС, настоящата директива не следва да се прилага за подобни инсталации.

⁽¹⁾ Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продукти, свързани с енергопотреблението (ОВ L 285, 31.10.2009 г., стр. 10).

⁽²⁾ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

⁽³⁾ Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации (ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1).

- (14) Настоящата директива следва да се прилага спрямо горивните инсталации, включително съвкупността от две или повече нови средни горивни инсталации, чиято обща номинална входяща топлинна мощност е равна на или по-голяма от 1 MW и по-малка от 50 MW. Отделни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-малка от 1 MW, не следва да се вземат предвид за целите на изчисляване на общата номинална входяща топлинна мощност на съвкупността от горивни инсталации. С цел да се избегнат регулаторни пропуски настоящата директива следва да се прилага и към съвкупността от нови средни горивни инсталации в случаите, в които общата номинална входяща топлинна мощност е равна на или по-голяма от 50 MW, без да се засяга глава III от Директива 2010/75/ЕС.
- (15) За да се осигури контрол върху емисиите на серен диоксид, азотни оксиди и прах във въздуха, всяка средна горивна инсталация следва да е в експлоатация само ако за нея е издадено разрешително или е регистрирана от компетентния орган въз основа на информация, подадена от оператора.
- (16) За целите на контрола върху емисиите във въздуха от средни горивни инсталации в настоящата директива следва да бъдат определени норми за допустимите емисии и изисквания за мониторинг.
- (17) Нормите за допустими емисии, определени в приложение II, следва да не се прилагат за средни горивни инсталации, разположени на Канарските острови, френските отвъдморски департаменти и архипелазите Азорски острови и Мадейра, поради технически и логистични проблеми, свързани с изолираното местоположение на тези инсталации. Засегнатите държави членки следва да определят нормите за допустими емисии за тези инсталации с цел намаляване на емисиите от тях във въздуха и на потенциалните рискове за човешкото здраве и околната среда.
- (18) За да се предостави достатъчно време за техническо адаптиране на съществуващите средни горивни инсталации към изискванията на настоящата директива, нормите за допустими емисии следва да започнат да се прилагат за тези инсталации след определен срок, считано от датата на прилагане на настоящата директива.
- (19) С оглед отчитането на някои конкретни обстоятелства, при които прилагането на норми за допустими емисии би довело да непропорционално високи разходи в сравнение с ползите за околната среда, държавите членки следва да бъдат в състояние да освободят средните горивни инсталации, използвани в неотложни ситуации и действащи в продължение на ограничен период от време, от задължението да спазват тези норми за допустими стойности, определени с настоящата директива.
- (20) Поради инфраструктурни ограничения, пред които са изправени съществуващите средни горивни инсталации, които са част от малки изолирани системи (МИС) или изолирани микросистеми (ИМС), и необходимостта да се улесни изграждането на междусистемни връзки между тях, на тези инсталации следва да бъде дадено повече време, за да се адаптират към нормите за допустими емисии, установени в настоящата директива.
- (21) Предвид общите ползи от централното отопление, що се отнася до приноса за намаляване на потреблението за битови цели на гориво, предизвикващо силно замърсяване на въздуха, и що се отнася до подобряването на енергийната ефективност и намаляването на емисиите от CO₂, следва да бъде възможно за държавите членки да предоставят повече време на съществуващите средни горивни инсталации, които предоставят съществена част от своето производство на полезна топлина на обществената мрежа за централно отопление, за да се приведат към нормите за допустими емисии, установени в настоящата директива.
- (22) Предвид неотдавна извършените инвестиции в инсталации с биомаса, с които се цели увеличаване на използването на възобновяеми енергийни източници и които вече са довели до по-ниски емисии на замърсители, и с цел да се вземат предвид свързаните с това инвестиционни цикли, следва да бъде възможно за държавите членки да дадат повече време на тези инсталации, за да приведат своите емисии към нормите за допустими емисии, установени в настоящата директива.
- (23) Предвид съществената роля на компресорните газови станции за надеждността и безопасното функциониране на националните газопреносни мрежи, както и конкретните ограничения, свързани с тяхното осъвременяване, следва да бъде възможно за държавите членки да дадат повече време на средните горивни инсталации, като стимулират тези станции да се приведат към нормите за допустими емисии на азотни оксиди, установени в настоящата директива.
- (24) В съответствие с член 193 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) настоящата директива не е пречка за държавите членки да запазят в сила или да въведат по-строги защитни мерки. Такива мерки може да са необходими в зоните, в които не са спазени пределно допустимите стойности за качеството на въздуха. В тези случаи държавите членки следва да извършат оценка на необходимостта от прилагането на по-стриктни норми за допустими емисии, отколкото изискванията, посочени в настоящата директива като част от развитието на плановете за качество на въздуха, съгласно Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. Подобни оценки следва да вземат предвид резултата от обмена на информация относно най-доброто възможно постижение на намаляване на емисиите при използване на най-добрите налични и нововъзникващи технологии. Комисията следва да организира подобен обмен на информация с държавите членки, съответните промишлени отрасли, в това число операторите и доставчиците на технологии, и неправителствените организации, включително тези, които насърчават опазването на околната среда.

(¹) Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, 11.6.2008 г., стр. 1).

- (25) Държавите членки следва да гарантират, че операторът на дадена средна горивна инсталация взема необходимите мерки в случай на несъответствие с разпоредбите на настоящата директива. Държавите членки следва да изградят система за проверка на съответствието на средните горивни инсталации с изискванията на настоящата директива.
- (26) За да се гарантира ефективното прилагане и изпълнение на настоящата директива, инспекциите следва, когато това е възможно, да бъдат координирани с тези, които се изискват съгласно законодателството на Съюза, според случая.
- (27) Разпоредбите на настоящата директива относно достъпа до информацията, свързана с нейното изпълнение, следва да се прилагат така, че да гарантират оптимален ефект на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (28) За да се ограничи тежестта за малките и средните предприятия, които експлоатират средни горивни инсталации, административните задължения на операторите относно предоставяне на информация, мониторинг и докладване следва да бъдат пропорционални и да избягват дублиране, като същевременно позволяват ефективна проверка на съответствието от страна на компетентния орган.
- (29) С цел да се осигурят последователността и съгласуваността на информацията, предоставена от държавите членки относно изпълнението на настоящата директива, и да се насърчи обменът на информация между държавите членки и Комисията, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за околната среда, следва да разработи инструмент за докладване по електронен път, който да е също на разположение за вътрешно ползване от държавите членки за целите на докладването и управлението на данните в национален мащаб.
- (30) Комисията следва да извърши оценка на необходимостта от изменение на определените в приложение II норми за допустими емисии за нови средни горивни инсталации въз основа на технологиите от последно поколение. В тази връзка Комисията следва също така да разгледа необходимостта за определяне на конкретни норми за допустими емисии на други замърсители, като например въглероден оксид и евентуално на минимални стандарти за енергийна ефективност.
- (31) С цел адаптирането към научния и техническия прогрес на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС за адаптиране на разпоредбите относно оценката на съответствието, посочени в приложение III, част 2, точка 2. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (32) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящата директива и да се опростят и рационализират задълженията за докладване на държавите членки, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с уточняването на техническия формат на докладването. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (33) Доколкото целите на настоящата директива, а именно подобряването на качеството на околната среда и на здравето на човека, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради техния мащаб и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (34) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“). По-специално настоящата директива е насочена към гарантиране на прилагането на член 37 от Хартата, отнасящ се за опазването на околната среда.
- (35) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи ⁽³⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано,

⁽¹⁾ Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽³⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват правила за контрол на емисиите на серен диоксид (SO₂), азотни оксиди (NO_x) и прах, изпускани във въздуха от средни горивни инсталации, като по този начин се цели да се намалят емисиите във въздуха и възможните рискове за здравето на човека и околната среда от такива емисии.

С настоящата директива се установяват и правила за мониторинг на емисиите на въглероден оксид (CO).

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага спрямо горивните инсталации, чиято номинална входяща топлинна мощност е равна на или по-голяма от 1 MW и по-малка от 50 MW („средни горивни инсталации“), независимо от използвания вид гориво.
2. Настоящата директива се прилага и към съвкупността от нови средни горивни инсталации съгласно член 4, включително съвкупности, в които номиналната входяща топлинна мощност е равна на или по-голяма от 50 MW, освен ако тази съвкупност не е горивна инсталация, попадаща в обхвата на глава III от Директива 2010/75/ЕС.
3. Настоящата директива не се прилага спрямо:
 - а) горивни инсталации, които попадат в обхвата на глава III или глава IV от Директива 2010/75/ЕС;
 - б) горивни инсталации, които попадат в обхвата на Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
 - в) горивни инсталации, разположени в селски стопанства, с номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 5 MW, които използват като гориво само непреработен оборски тор от домашни птици, както е посочено в член 9, буква а) от Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
 - г) горивни инсталации, в които газообразните продукти на горенето се използват за пряко нагряване, сушене или друг вид обработка на предмети или материали;
 - д) горивни инсталации, в които газообразните продукти на горенето се използват за пряко газово отопление, използвано за вътрешни пространства с цел подобряване на условията на работното място;
 - е) инсталации за доизгаряне, които са предназначени за почистването на отпадъчните газове от промишлени процеси чрез горене и които не се експлоатират като самостоятелни горивни инсталации;
 - ж) технически съоръжения, използвани в задвижването на превозно средство, кораб или въздухоплавателно средство;
 - з) газовите турбини и газовите и дизеловите двигатели, използвани на офшорните платформи;
 - и) съоръжения за регенерация на катализатори за каталитичен крекинг;
 - й) съоръжения за превръщане на сероводород в сяра;
 - к) реактори, използвани в химическата промишленост;
 - л) коксови пещи;
 - м) каупери;
 - н) крематориуми;
 - о) горивни инсталации, които изгарят рафинерийни горива самостоятелно или съвместно с други горива за производство на енергия на територията на нефтени и газови рафинерии;
 - п) регенерационни котли в рамките на инсталации за производство на целулозна каша.

⁽¹⁾ Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1997 г. за сближаване законодателствата на държавите членки във връзка с мерките за ограничаване емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника (ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1)

4. Настоящата директива не се прилага за научноизследователски и развойни дейности или за дейности, свързани с изпитване на средни горивни инсталации. Държавите членки могат да определят специфични условия за прилагането на настоящия параграф.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „емисия“ е изпускането от горивната инсталация на вещества във въздуха;
- 2) „норма за допустими емисии“ е допустимото количество на дадено вещество, съдържащо се в отпадъчните газове от горивна инсталация, които могат да бъдат изпуснати във въздуха за определен период;
- 3) „азотни оксиди“ (NO_x) са азотен оксид и азотен диоксид, изразени като азотен диоксид (NO_2);
- 4) „прах“ означава частици с всякаква форма, структура или плътност, диспергирани в газовата фаза при условията на мястото на вземането на пробата, които могат да бъдат събрани посредством филтриране при определени условия след вземане на представителни проби от подлежащия на анализ газ и които остават преди филтъра и върху филтъра след изсушаване при определени условия;
- 5) „горивна инсталация“ е всяко техническо съоръжение, в което се извършва окисление на горива с цел да се използва получената по този начин топлина;
- 6) „съществуваща горивна инсталация“ е горивна инсталация, въведена в експлоатация преди 20 декември 2018 г. или за която е издадено разрешително преди 19 декември 2017 г. в съответствие с националното законодателство, при условие че инсталацията е въведена в експлоатация не по-късно от 20 декември 2018 г.;
- 7) „нова горивна инсталация“ е горивна инсталация, различна от съществуваща горивна инсталация;
- 8) „двигател“ е газов двигател, дизелов двигател или двигател, работещ с два вида гориво;
- 9) „газов двигател“ е двигател с вътрешно горене, който работи в съответствие с цикъла на Ото и използва искрово запалване, за да изгаря горивото;
- 10) „дизелов двигател“ е двигател с вътрешно горене, който работи в съответствие с цикъла на Дизел и използва запалване чрез сгъстяване, за да изгаря горивото;
- 11) „двигател, работещ с два вида гориво“ е двигател с вътрешно горене, който използва запалване чрез сгъстяване и работи в съответствие с цикъла на Дизел, когато изгаря течни горива, и в съответствие с цикъла на Ото, когато изгаря газообразни горива;
- 12) „газова турбина“ е всяка ротационна машина, която превръща термичната енергия в механична работа и се състои главно от компресор, термичен агрегат, в който се окислява горивото, така че да се подгръва работният флуид, и турбина; тук се включват газови турбини с отворен цикъл и с комбиниран цикъл, както и газови турбини, работещи в когенерационен режим, като всички те са със или без допълнително горене;
- 13) „малка изолирана система“ (МИС) означава малка изолирана система по смисъла на член 2, точка 26 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- 14) „изолирана микросистема“ (ИМС) означава „изолирана микросистема“ по смисъла на член 2, точка 27 от Директива 2009/72/ЕО;
- 15) „гориво“ е всяко твърдо, течно или газообразно горивно вещество;
- 16) „рафинерийно гориво“ е всяко твърдо, течно или газообразно горивно вещество от етапите на дестилация или конверсия при рафинирането на суров нефт, включително нефтозаводски газ, синтетичен газ, нефтозаводското течно гориво и нефтен кокс;
- 17) „отпадъци“ означава отпадъци съгласно определението в член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55).

⁽²⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

- 18) „биомаса“ е който и да е от следните продукти или отпадъци:
- a) продуктите, състоящи се от растителни материали от селското и горското стопанство, които могат да бъдат използвани като гориво с цел да се оползотвори тяхното енергийно съдържание;
 - б) следните отпадъци:
 - i) селскостопански или горски растителни отпадъци;
 - ii) растителни отпадъци от хранителната промишленост, при условие че получената топлина се оползотворява;
 - iii) влакнести растителни отпадъци от производството на първична целулозна каша и от производството на хартия от целулоза, при условие че се изгарят съвместно на мястото на производството им и получената топлина се оползотворява;
 - iv) коркови отпадъци;
 - v) дървесни отпадъци с изключение на тези, които вследствие обработката им с консерванти за дървесина или нанасянето на покрития могат да съдържат халогенирани органични съединения или тежки метали, включително по-специално дървесни отпадъци, произхождащи от строителство и събаряне;
- 19) „газъл“ е:
- a) всякакво течно гориво, получено от нефт, с кодове по КН 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 или 2710 20 19; или
 - б) всякакво течно гориво, получено от нефт, от което по-малко от 65 % об. (включително загубите) дестилат при температура 250 °C и поне 85 % об. (включително загубите) дестилат при температура 350 °C по метода ASTM D86;
- 20) „природен газ“ е естествено образуван се метан, който има максимално съдържание на инертни и други елементи от 20 % об.;
- 21) „тежко гориво“ е:
- a) всякакво течно гориво, получено от нефт, с код по КН 2710 19 51 до 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 или 2710 20 39; или
 - б) всякакво течно гориво, получено от нефт и различно от газьола, определен в точка 19, което поради максималните допустими стойности за неговата дестилация попада в категорията на тежките течни горива, предназначени за употреба като гориво, и от което по-малко от 65 % об. (включително загубите) дестилат при температура 250 °C по метода ASTM D86. Ако дестилацията не може да бъде определена съгласно метода ASTM D86, нефтопродуктът също се категоризира като тежко течно гориво;
- 22) „експлоатационни часове“ е времето, изразено в часове, през което дадена горивна инсталация функционира и изпуска емисии във въздуха, с изключение на периодите на пускане и спиране;
- 23) „оператор“ е всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира или контролира горивната инсталация, или, ако това е предвидено в националното право, всяко лице, на което са били делегирани икономически правомощия от определящо значение за техническото функциониране на инсталацията;
- 24) „зона“ е част от територията на държава членка, обособена от последната за целите на оценката и управлението на качеството на въздуха, както е определена в Директива 2008/50/ЕО.

Член 4

Обединяване

Съвкупност от две или повече нови средни горивни инсталации се счита за една-единствена средна горивна инсталация за целите на настоящата директива и тяхната номинална входяща топлинна мощност се сумира за целите на изчисляване на общата номинална входяща топлинна мощност на инсталацията, когато:

- отпадъчните газове от такива средни горивни инсталации се изпускат през общ комин, или
- като се отчитат техническите и икономическите фактори, отпадъчните газове от такива средни горивни инсталации биха могли, по преценка на компетентния орган, да се изпускат през един общ комин.

Член 5

Разрешителни и регистрация

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че няма нови средни горивни инсталации, които да се експлоатират без съответното разрешително или регистрация.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че считано от 1 януари 2024 г. никоя съществуваща средна горивна инсталация с номинална входяща мощност, по-голяма от 5 MW, не се експлоатира без съответното разрешително или регистрация.

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че считано от 1 януари 2029 г. никоя съществуваща средна горивна инсталация с номинална входяща мощност, по-малка или равна на 5 MW, не се експлоатира без съответното разрешително или регистрация.

3. Държавите членки определят процедурата по издаване на разрешително или регистрация за средни горивни инсталации. Тези процедури включват най-малко задължение операторът да информира компетентния орган за това, че експлоатира или възнамерява да експлоатира средна горивна инсталация, и да предостави най-малкото информацията, посочена в приложение I.
4. Компетентният орган регистрира или започва процедура за издаване на разрешително на средната горивна инсталация в срок от един месец след подаване на информацията, посочена в параграф 3, от оператора. Компетентният орган информира оператора за регистрацията и започването на процедурата за издаване на разрешително.
5. Компетентният орган поддържа регистър с информация за всяка средна горивна инсталация, който да включва информацията, посочена в приложение I, и информацията, получена съгласно член 9. Съществуващите средни горивни инсталации се включват в регистъра от датата на регистрация или от датата, на която е издадено разрешителното, в съответствие с настоящата директива. Компетентните органи предоставят на обществеността достъп до информацията, съдържаща се в регистъра, в съответствие с Директива 2003/4/ЕО, включително по интернет.
6. Без да се засяга задължението за притежаване на разрешително или регистрация, държавите членки могат да включват изисквания за определени категории средни горивни инсталации в общи правила със задължителен характер. В случай че са приети общи правила със задължителна сила, в разрешителното или регистрацията може само да се направи позоваване на тези правила.
7. За средни горивни инсталации, които са част от инсталация, попадаща в обхвата на глава II от Директива 2010/75/ЕС, изискванията по настоящия член се считат за изпълнени посредством съответствие с посочената директива.
8. Всяко издадено разрешително или извършена регистрация съгласно друго национално законодателство или законодателство на Съюза може да бъде комбинирано(а) с разрешителното или регистрацията, изисквано(а) съгласно параграф 1, за да се получи единно разрешително или единна регистрация, при условие че то/тя съдържа информацията, която се изисква по настоящия член.

Член 6

Норми за допустими емисии

1. Без да се засяга глава II от Директива 2010/75/ЕС, когато е приложимо, нормите за допустими емисии, определени в приложение II към настоящата директива, се прилагат за средни горивни инсталации.

Нормите за допустими емисии, определени в приложение II, не се прилагат за средни горивни инсталации, разположени на Канарските острови, френските отвъдморски департаменти и Азорските острови и Мадейра. Съответните държави членки определят нормите за допустими емисии за тези инсталации с цел намаляване на емисиите от тях във въздуха и на потенциалните рискове за човешкото здраве и околната среда.

2. От 1 януари 2025 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и прах от съществуващи средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, не трябва да превишават нормите за допустими емисии, определени в част 1, таблици 2 и 3 от приложение II.

От 1 януари 2030 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и прах от съществуващи средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна на или по-малка от 5 MW, не трябва да превишават нормите за допустими емисии, определени в част 1, таблици 1 и 3 от приложение II.

3. Държавите членки могат да освободят съществуващи средни горивни инсталации, които работят не повече от 500 експлоатационни часа годишно, определени като плаваща средна стойност, изчислена за период от пет години, от задължението за спазване на нормите за допустими емисии, определени в част 1, таблици 1, 2 и 3 от приложение II.

Държавите членки могат да увеличат посочения в първа алинея лимит на 1 000 експлоатационни часа в следните спешни случаи или при следните извънредни обстоятелства:

- за подпомагане на производството на електроенергия в свързани острови, в случай на прекъсване на основната доставка на електроенергия към даден остров,
- средни горивни инсталации, използвани за производство на топлоенергия, в случай на изключително студени метеорологични условия.

Във всички случаи, посочени в настоящия параграф, за инсталациите, използващи твърди горива, се прилага норма за допустимите емисии на прах от 200 mg/Nm³.

4. Съществуващите средни горивни инсталации, които са част от МИС и ИМС, спазват нормите за допустими емисии, определени в част 1, таблици 1, 2 и 3 от приложение II, считано от 1 януари 2030 г.

5. До 1 януари 2030 г. държавите членки могат да освобождават съществуващите средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, от задължението за спазване на нормите за допустими емисии, посочени в приложение II, при условие че най-малко 50 % от производството на полезна топлоенергия на инсталацията, определено като плаваща средна стойност за период от пет години, се предоставя под формата на пара или топла вода на обществена мрежа за централно отопление. В случай на такова освобождаване нормите за допустими емисии, определени от компетентните органи, не могат да надвишават 1 100 mg/Nm³ за SO₂ и 150 mg/Nm³ за прах.

До 1 януари 2030 г. държавите членки могат да освобождават от задължението за спазване на нормите за допустими емисии на прах, посочени в приложение II към настоящата директива, средни горивни инсталации, работещи с твърда биомаса като основно гориво и намиращи се в зони, в които съгласно оценките, извършени в съответствие с Директива 2008/50/ЕО, е осигурено съответствието с нормите за допустими емисии от същата директива. В случай на такова освобождаване нормите за допустими емисии, определени от компетентните органи, не трябва да надвишават 150 mg/Nm³ за прах.

Компетентният орган във всички случаи гарантира, че не се причинява значително замърсяване и че се постига висока степен на опазване на околната среда като цяло.

6. До 1 януари 2030 г. държавите членки могат да освободят съществуващите средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, които се използват за задвижване на компресорни газови станции, за да гарантират безопасността и сигурността на националната газоразпределителна система, от задължението за спазване на нормите за допустими емисии на NO_x, определени в част 1, таблица 3 от приложение II.

7. От 20 декември 2018 г. емисиите във въздуха на SO₂, NO_x и прах от нови средни горивни инсталации не трябва да превишават нормите за допустими емисии, определени в част 2 от приложение II.

8. Държавите членки могат да освободят нови средни горивни инсталации, които работят не повече от 500 експлоатационни часа годишно като плаваща средна стойност, изчислена за период от три години, от задължението за спазване на нормите за допустими емисии, определени в част 2 от приложение II. В случай на такова освобождаване за инсталациите, използващи твърди горива, се прилага норма за допустимите емисии на прах от 100 mg/Nm³.

9. В зоните или в части от зоните, в които не са спазени пределно допустимите стойности за качество на въздуха, определени в Директива 2008/50/ЕО, държавите членки оценяват необходимостта от прилагането спрямо отделни средни горивни инсталации в тези зони или части от зони на по-строги норми за допустими емисии, отколкото тези, посочени в настоящата директива, като част от изготвянето на плановете за качество на въздуха, посочени в член 23 от Директива 2008/50/ЕО, като се отчетат резултатите от обмена на информация, посочен в параграф 10 от настоящия член, при условие че прилагането на такива норми за допустими емисии ще допринесе ефективно за значителното подобрене на качеството на въздуха.

10. Комисията организира обмен на информация с държавите членки, съответните промишлени отрасли и неправителствени организации относно нивата на емисии, които биха били постижими при използването на най-добрите налични и нововъзникващи технологии и свързаните с тях разходи.

Комисията публикува резултатите от обмена на информация.

11. Компетентният орган може да предостави дерогация за максимален срок от шест месеца от задължението за спазване на нормите за допустими емисии, предвидено в параграфи 2 и 7, за SO₂ по отношение на средни горивни инсталации, които обикновено използват гориво с ниско съдържание на сяра, когато операторът не е в състояние да спазва тези норми за допустими емисии поради прекъсване на снабдяването с гориво с ниско съдържание на сяра в резултат на сериозен недостиг.

В едномесечен срок държавите членки информират Комисията за всяка дерогация, предоставена съгласно първа алинея.

12. Компетентният орган може да предостави дерогация от задължението за спазване на нормите за допустими емисии, предвидено в параграфи 2 и 7, когато дадена средна горивна инсталация, използва само газообразно гориво, по изключение трябва да използва други горива вследствие на внезапно прекъсване на снабдяването с газ и поради тази причина би трябвало да бъде оборудвана с вторично пречиствателно съоръжение. Срокът, за който се предоставя тази дерогация, не може да надхвърля десет дни, освен ако операторът докаже пред компетентния орган необходимостта от по-дълъг срок.

В едномесечен срок държавите членки информират Комисията за всяка дерогация, предоставена съгласно първа алинея.

13. Когато дадена средна горивна инсталация използва едновременно два или повече вида гориво, нормата за допустими емисии за всеки замърсител се изчислява по следния начин:

- а) от приложение II се взема нормата за допустими емисии, отнасяща се за всеки вид гориво;
- б) изчислява се среднопретеглената норма за допустими емисии за всеки вид гориво: тази норма се получава, като се умножи индивидуалната норма за допустими емисии, посочена в буква а), по входящата топлинна мощност, отдавана от съответното гориво, и резултатът от умножението се раздели на сумата от входящите топлинни мощности, отдавани от всички горива; и
- в) сумират се среднопретеглените по видове гориво норми за допустими емисии.

Член 7

Задължения на оператора

1. Държавите членки гарантират, че операторите осъществяват мониторинг на емисиите най-малко в съответствие с част 1 от приложение III.

2. За средни горивни инсталации, които използват няколко вида гориво, мониторингът на емисиите се осъществява при изгарянето на гориво или на горивен микс, което вероятно би довело до най-високото равнище на емисии, в продължение на представителен период при нормални експлоатационни условия.

3. Операторът съхранява и обработва всички резултати от мониторинга по такъв начин, че да се даде възможност за извършване на проверка на спазването на нормите за допустими емисии в съответствие с правилата, определени в приложение III, част 2.

4. По отношение на средните горивни инсталации, използващи вторично пречиствателно съоръжение с цел спазване на нормите за допустими емисии, операторът съхранява данните или информацията, доказваща ефективното и непрекъснато функциониране на това съоръжение.

5. Операторът на дадена средна горивна инсталация съхранява следните данни:

- а) разрешителното или доказателството за регистрация от компетентния орган и, ако е необходимо, актуализираната му версия и свързаната с това информация;
- б) резултатите от мониторинга и информацията, посочена в параграфи 3 и 4;
- в) където е приложимо, данни за експлоатационните часове, посочени в член 6, параграфи 3 и 8;
- г) данни за вида и количеството на горивата, използвани в инсталацията, както и за всякакви неизправности или повреди на вторичното пречиствателно съоръжение;
- д) данни за случаите на несъответствие и предприетите мерки, както е посочено в параграф 7.

Данните и информацията, посочени в първа алинея, букви б)—д), се съхраняват за срок от най-малко шест години.

6. При поискване операторът предоставя незабавно на компетентния орган данните и информацията, посочени в параграф 5. Компетентният орган може да отправи такова искане с оглед извършване на проверка на съответствието с изискванията на настоящата директива. Компетентният орган отправя такова искане, ако представител на обществеността направи искане за достъп до данните или информацията, посочени(а) в параграф 5.

7. В случай на неспазване на нормите за допустими емисии, определени в приложение II, операторът предприема необходимите мерки, за да се гарантира възстановяване на спазването им в най-кратък срок, без да се засягат мерките, изисквани съгласно член 8. Държавите членки определят правила относно вида, честотата и формата на съобщаване от страна на операторите до компетентните органи на информацията относно случаите на несъответствие.

8. Операторите оказват на компетентния орган цялото необходимо съдействие за провеждането на всякакви проверки и посещения на място, вземане на проби и събиране на информация, необходима за изпълнението на задълженията му за целите на настоящата директива.

9. Операторите трябва да осигурят възможно най-кратки периоди за пускане и спиране на средните горивни инсталации.

Член 8

Проверка за съответствие

1. Държавите членки гарантират, че валидните стойности на емисиите, които са обект на мониторинг в съответствие с приложение III, не превишават нормите за допустими емисии, посочени в приложение II.

2. Държавите членки изграждат ефективна система, която се основава на екологични проверки или на други мерки, за проверка на съответствието с изискванията на настоящата директива.

3. В случай на несъответствие, в допълнение към мерките, предприети от оператора съгласно член 7 параграф 7, държавите членки гарантират, че компетентният орган изисква от оператора да предприеме всички мерки, необходими за осигуряване на незабавното възстановяване на съответствието.

Когато несъответствието причинява значително влошаване на качеството на въздуха на съответното място, експлоатацията на средната горивна инсталация се спира— до възстановяване на съответствието.

Член 9

Промяна в средни горивни инсталации

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че операторът уведомява незабавно компетентния орган за всяка планирана промяна в средната горивна инсталация, която би довела до промяна в приложимите норми за допустими емисии.

Компетентният орган съответно актуализира разрешителното или регистрацията, според случая.

Член 10

Компетентни органи

Държавите членки определят компетентните органи, отговорни за изпълнението на задълженията, произтичащи от настоящата директива.

Член 11

Докладване

1. До 1 октомври 2026 г. и до 1 октомври 2031 г. държавите членки представят на Комисията доклад с качествена и количествена информация относно изпълнението на настоящата директива, относно всяко действие, предприето за извършване на проверка на съответствието на средните горивни инсталации с разпоредбите на настоящата директива, и относно всяко действие за изпълнение на целите, посочени в нея.

Първият доклад, посочен в първа алинея, включва приблизителна оценка на общите годишни емисии на SO₂, NO_x и прах от средните горивни инсталации, групирани по вид инсталация, вид гориво и капацитет.

2. До 1 януари 2021 г. държавите членки докладват също така на Комисията каква е приблизителната оценка на общите годишни емисии на CO, както и наличната информация относно концентрацията на емисии на CO от средните горивни инсталации, групирани по вид гориво и по капацитет.

3. За целите на докладването, посочено в параграфи 1 и 2, Комисията предоставя на разположение на държавите членки инструмент за докладване по електронен път.

Чрез актове за изпълнение Комисията определя техническите формати за докладване с оглед на опростяване и оптимизиране на задълженията за докладване на държавите членки във връзка с информацията, посочена в параграфи 1 и 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 15.

4. В срок от дванадесет месеца след получаването на докладите на държавите членки в съответствие с параграф 1 от настоящия член и като взема предвид информацията, предоставена на разположение в съответствие с член 6, параграфи 11 и 12, Комисията представя обобщен доклад до Европейския парламент и до Съвета.

5. При изпълнението на своите задължения съгласно параграфи 3 и 4 Комисията се подпомага от Европейската агенция за околната среда.

Член 12

Преразглеждане

1. До 1 януари 2020 г. Комисията преразглежда постигнатия напредък по отношение на енергийната ефективност на средните горивни инсталации и оценява какви са ползите от определянето на минимални стандарти за енергийна ефективност, в съответствие с най-добрите налични техники.

2. До 1 януари 2023 г. Комисията оценява необходимостта от преразглеждане на разпоредбите по отношение на инсталации, които са част от МИС или ИМС, както и част 2 от приложение II, въз основа на най-новите технологии.

Като част от това преразглеждане Комисията оценява също така дали за някои или всички видове средни горивни инсталации е необходимо да се регулират емисиите на CO.

След това се извършва преразглеждане на всеки десет години, като то включва оценка на това, дали е уместно да се определят по-строги норми за допустими емисии, по-специално за новите средни горивни инсталации.

3. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно резултатите от преразглеждането, посочено в параграфи 1 и 2, като по целесъобразност докладът се придружава от законодателно предложение.

Член 13

Изменение на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 14, за да адаптира приложение III, част 2, точка 2 към техническия и научния прогрес.

Член 14

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегираните актове, посочено в член 13, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 18 декември 2015 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 15

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден по член 75, параграф 1 от Директива 2010/75/ЕС. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта за акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 16

Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното изпълнение. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки уведомяват Комисията за тези правила и мерки най-късно до 19 декември 2017 г., като я уведомяват във възможно най-кратък срок за всяко последващо изменение, което ги засяга.

Член 17

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 19 декември 2017 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 18

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 19

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 25 ноември 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. SCHMIT

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ОПЕРАТОРЪТ ПРЕДОСТАВЯ НА КОМПЕТЕНТНИЯ ОРГАН

1. Номинална входяща топлинна мощност (MW) на средната горивна инсталация.
 2. Вид на средната горивна инсталация (дизелов двигател, газова турбина, двигател, работещ с два вида гориво, друг двигател или друга средна горивна инсталация).
 3. Вид и дял на използваните горива съгласно категоризацията на горивата, посочена в приложение II.
 4. Дата на започване на експлоатацията на средната горивна инсталация или, когато точната дата на началото на експлоатацията не е известна, доказателство за факта, че експлоатацията е започнала преди 20 декември 2018 г.
 5. Сектор на дейност на средната горивна инсталация или съоръжението, в което се използва тя (код по NACE).
 6. Очакван брой експлоатационни часове годишно на средната горивна инсталация и средно работно натоварване.
 7. В случай на използване на възможността за освобождаване по член 6, параграф 3 или 8 — декларация, подписана от оператора, че средната горивна инсталация ще бъде експлоатирана не повече от броя часове, посочен в тези параграфи.
 8. Наименование и седалище на оператора, а в случай на стационарна средна горивна инсталация — адрес, на който се намира инсталацията.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

НОРМИ ЗА ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 6

Всички норми за допустими емисии, посочени в настоящото приложение, са определени при следните условия: температура 273,15 К, налягане 101,3 kPa, с корекция за съдържанието на водна пара в отпадъчните газове и при стандартно съдържание на O₂ в отпадъчните газове, равно на 6 % за средни горивни инсталации, използващи твърди горива, 3 % за средни горивни инсталации, различни от двигатели и газови турбини, използващи течни и газообразни горива, и 15 % за двигатели и газови турбини.

ЧАСТ 1

Норми за допустими емисии за съществуващи горивни инсталации

Таблица 1

Норми за допустими емисии (mg/Nm³) за съществуващи средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Прах	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи единствено дървена твърда биомаса.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ при инсталации, използващи слама.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ при нискотоплинни газове от коксови пещи при производството на чугун и стомана.

Таблица 2

Норми за допустими емисии (mg/Nm³) за съществуващи средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Прах	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи изключително дървена твърда биомаса.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ при инсталации, използващи слама.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ при инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

⁽⁴⁾ До 1 януари 2030 г. — 850 mg/Nm³ при инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW, използващи тежко течно гориво.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ при нискотоплинни газове от коксови пещи и 200 mg/Nm³ при нискотоплинни газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ при биогаз.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ при инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.

Таблица 3

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за съществуващи двигатели и газови турбини

Замърсител	Тип средна горивна инсталация	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	Двигатели и газови турбини	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Двигатели	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Газови турбини ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Прах	Двигатели и газови турбини	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm^3 при биогаз.⁽²⁾ 130 mg/Nm^3 при нискотоплинни газове от коксови пещи и 65 mg/Nm^3 при нискотоплинни газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm^3 в следните случаи:

i) за дизелови двигатели, конструирането на които е започнало преди 18 май 2006 г.;

ii) за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm^3 при двигатели с номинална входяща топлинна мощност равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm^3 при двигатели с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW. 225 mg/Nm^3 при двигатели с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с газообразно гориво.⁽⁷⁾ Нормите за допустими емисии са приложими само при натоварване над 70 %.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm^3 при инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW.

ЧАСТ 2

Норми за допустими емисии за нови средни горивни инсталации

Таблица 1

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за нови средни горивни инсталации, различни от двигатели и газови турбини

Замърсител	Твърда биомаса	Други твърди горива	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Прах	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Стойността не се отнася за инсталации, използващи единствено дървена твърда биомаса.⁽²⁾ До 1 януари 2025 г. — 1 700 mg/Nm^3 за инсталациите, които са част от МИС и ИМС.⁽³⁾ 400 mg/Nm^3 при нискотоплинни газове от коксови пещи и 200 mg/Nm^3 при нискотоплинни газове от доменни пещи при производството на чугун и стомана.⁽⁴⁾ 100 mg/Nm^3 при биогаз.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm^3 при инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.⁽⁶⁾ До 1 януари 2025 г. — 450 mg/Nm^3 при използване на тежко течно гориво, съдържащо от 0,2 до 0,3 % N, и 360 mg/Nm^3 при използване на тежко течно гориво, съдържащо под 0,2 % N, за инсталации, които са част от МИС или ИМС.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm^3 при инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW; 30 mg/Nm^3 при инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 5 MW и по-малка или равна на 20 MW.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm^3 при инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

Таблица 2

Норми за допустими емисии (mg/Nm^3) за нови двигатели и газови турбини

Замърсител	Тип средна горивна инсталация	Газьол	Течни горива, различни от газьол	Природен газ	Газообразни горива, различни от природен газ
SO ₂	Двигатели и газови турбини	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Двигатели ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Газови турбини ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Прах	Двигатели и газови турбини	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ До 1 януари 2025 г. — 590 mg/Nm^3 за дизелови двигатели, които са част от МИС или ИМС.

⁽²⁾ 40 mg/Nm^3 при биогаз.

⁽³⁾ Двигатели с период на експлоатация между 500 и 1 500 експлоатационни часа годишно могат да бъдат освободени от спазването на тези норми за допустими емисии, ако спрямо тях се прилагат първичните мерки за ограничаване на емисиите на NO_x и ако отговарят на нормите за допустими емисии, посочени в бележка под линия (4).

⁽⁴⁾ До 1 януари 2025 г. при МИС и ИМС — 1 850 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво, и 380 mg/Nm^3 за двигатели в режим на работа с газообразно гориво; 1 300 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с $\leq 1\,200$ об/мин. с обща номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 20 MW, и 1 850 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с обща номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW; 750 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с $> 1\,200$ об/мин.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с течно гориво.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm^3 за дизелови двигатели с обща номинална входяща топлинна мощност, по-малка или равна на 20 MW с $\leq 1\,200$ об/мин.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm^3 за двигатели, работещи с два вида гориво, в режим на работа с газообразно гориво.

⁽⁸⁾ Тези норми за допустими емисии са приложими само при натоварване над 70 %.

⁽⁹⁾ До 1 януари 2025 г. — 550 mg/Nm^3 за инсталации, които са част от МИС или ИМС.

⁽¹⁰⁾ До 1 януари 2025 г. — 75 mg/Nm^3 за дизелови двигатели, които са част от МИС или ИМС.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm^3 при инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 5 MW.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МОНИТОРИНГ НА ЕМИСИИТЕ И ОЦЕНКА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

ЧАСТ 1

Контрол на емисиите от страна на оператора

1. Изисква се периодично измерване поне:

- веднъж на всеки три години за средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW,
- всяка година за средни горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW.

2. Като алтернатива на честотите, посочени в точка 1, за средните горивни инсталации, които са в обхвата на член 6, параграф 3 или 8, може да се изисква извършването на периодични измервания най-малко всеки път, когато се надхвърля следният брой експлоатационни часове:

- три пъти максималният среден брой на експлоатационните часове за година, приложим съгласно член 6, параграф 3 или 8, за средните горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 1 MW и по-малка или равна на 20 MW,
- максималният среден брой на експлоатационните часове за година, приложим съгласно член 6, параграф 3 или 8, за средните горивни инсталации с номинална входяща топлинна мощност, по-голяма от 20 MW,

Честотата на периодичните измервания във всеки един случай не може да бъде по-малка от веднъж на всеки пет години.

3. Измервания се изискват само за:

- а) замърсители, за които в настоящата директива е определена норма за допустими емисии за съответната инсталация;
- б) емисиите на CO за всички инсталации.

4. Първите измервания се извършват в срок от четири месеца след даване на разрешително или регистриране на инсталацията, или след датата на започване на експлоатацията, в зависимост от това кое от двете събития е с по-късна дата.

5. Като алтернатива на посочените в точки 1, 2 и точка 3, буква а) измервания на SO₂ могат да се прилагат други процедури, проверени и одобрени от компетентния орган, за определяне на емисиите на SO₂.

6. Като алтернатива на периодичните измервания, посочени в точка 1, държавите членки могат да изискват непрекъснати измервания.

Когато се правят непрекъснати измервания, автоматизираните системи за измерване подлежат на проверка посредством успоредни измервания по референтните методи поне веднъж годишно, а операторът уведомява компетентния орган за резултатите от тези проверки.

7. Вземането на проби, анализът на замърсяващите вещества и измерванията на параметрите на процеса, както и всички алтернативи, използвани съгласно точки 5 и 6, се основават на методи, позволяващи постигането на надеждни, представителни и сравними резултати. За спазването на това изискване се разработват методи, които отговарят на хармонизирани европейски стандарти на EN. По време на измерванията инсталацията трябва да работи при нормални условия и представително равно натоварване. В тази връзка периодите на пускане и спиране не се вземат предвид.

ЧАСТ 2

Оценка на съответствието

1. При периодичните измервания нормите за допустими емисии, посочени в член 6, се смятат за спазени, ако резултатите от всяка от сериите измервания или от другите процедури, определени и установени в съответствие с правилата, предвидени от компетентните органи, не надвишават съответните норми за допустими емисии.

2. При непрекъснатите измервания спазването на нормите за допустими емисии, посочени в член 6, се оценява по начина, предвиден в част 4, точка 1 от приложение V към Директива 2010/75/ЕС.

Потвърдените средни стойности се определят по начина, предвиден в част 3, точки 9 и 10 от приложение V към Директива 2010/75/ЕС.

3. За целите на изчисляването на средните стойности на емисиите стойностите, измерени в периодите, посочени в член 6, параграфи 11 и 12, както и в периодите на пускане и спиране, не се вземат предвид.
-